RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 126.821 van 5 januari 2004
in de zaak A. 85.044/IX-1900.

In zake : Marc VERDONCK,
wonende te NIJLEN,
Groeshoeve 1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
President Kennedypark 8 b.

tussenkomende partij :

Anne-Marie COUSSEMENT,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marc VERDONCK op 28 juni 1999 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 30 april 1999 waarbij Anne-Marie COUSSEMENT benoemd wordt tot notaris ter standplaats Duffel, ter vervanging van notaris CUVELIER;

Gelet op het arrest nr. 82.916 van 18 oktober 1999 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 28 december 1999 door verzoeker;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 15 februari 2000;

Gelet op de beschikking van 16 maart 2000 die de tussenkomst van Anne-Marie COUSSEMENT toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van de tussenkomende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 19 maart 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 november 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DERIDDER, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat S. RONSE, die loco advocaat D. VAN HEUVEN verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker en de tussenkomende partij stellen zich kandidaat voor het ambt vacant geworden ingevolge het ontslag van notaris CUVELIER te Duffel, aangekondigd in het Belgisch Staatsblad van 11 november 1998.

1.2. Verzoeker krijgt gunstige adviezen van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, van de procureur des Konings te Mechelen, van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen, van de procureur-generaal van het hof van beroep te Antwerpen en van de Kamer van notarissen van het arrondissement Mechelen.

1.3. De tussenkomende partij krijgt zeer gunstige adviezen van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, van de procureur des Konings te Mechelen en van de Kamer van notarissen van het arrondissement Mechelen.

Zij krijgt gunstige adviezen van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen en van de procureur-generaal van het hof van beroep te Antwerpen.

1.4. De tussenkomende partij wordt benoemd bij koninklijk besluit van 30 april 1999.

Dat is het bestreden besluit. Het is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat mevr. COUSSEMENT Anne-Marie, licentiaat in de rechten, licentiaat in het notariaat, de wettelijke benoemingsvoorwaarden vervult;

Overwegende dat zij haar diploma's van licentiaat in de rechten en licentiaat in het notariaat behaalde met onderscheiding;

Overwegende dat betrokkene kan bogen over een jarenlange ervaring in het notariaat als eerste klerk sinds 1 september 1991;

Overwegende dat zij beantwoordt aan de voor de te begeven standplaats gestelde eisen inzake wetenschappelijke en professionele vaardigheden;

Overwegende dat de evaluatiecommissie de professionele ervaring getest heeft en als zeer goed beoordeeld heeft;

Overwegende dat zij de nodige motivatie bezit om op een waardige manier het ambt van notaris te vervullen;

Overwegende dat betrokkene via haar huidige werkgever een rechtstreekse band heeft met de regio waarin het kantoor gevestigd is;

Overwegende dat de adviezen van de rechterlijke overheden en van de bevoegde kamer der Notarissen gaan van gunstig tot zeer gunstig omtrent de kandidaat;".

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het gelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het consistentiebeginsel; dat naar hij betoogt zijn gerechtvaardigde verwachting niet gehonoreerd werd, dat omwille van de band met het kantoor eerst de voorrang moet worden gegeven aan de kandidaat-notaris die bloed- of aanverwant is, en vervolgens aan de eerste klerk verbonden aan het kantoor, dat die voorrangsregel, die werd vastgesteld door de Koninklijke Federatie van Belgische Notarissen, in de praktijk steeds wordt toegepast, meermaals ook ten nadele van verzoeker toen hij kandidaat was, dat hij er dan ook op vertrouwde dat hem nu dezelfde behandeling gegeven zou worden, daar hij reeds geruime tijd eerste klerk was op het kantoor van notaris CUVELIER, dat aldus het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden omdat, zonder enige verantwoording, een verschillende behandeling wordt gegeven, en dat ook het vertrouwens- en consistentiebeginsel worden geschonden omdat wordt afgeweken van een vaste beleidslijn;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de vroegere voorrangsregeling niet langer van toepassing is, dat de minister van Justitie sedert 1 juli 1996 het criterium van de preferentiële opvolger verlaten heeft, zodat het middel elke grondslag mist; dat volgens haar bovendien die preferentiële regeling op verzoeker geen toepassing kon vinden, aangezien hij nog geen vijf jaar als eerste klerk in het kantoor van notaris CUVELIER werkte;

2.1.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord een uitvoerige commentaar wijdt aan het protocol dat de voornoemde Federatie in 1975 heeft gesloten met de toenmalige minister van Justitie en volgens welk deze de door hem ingeroepen principes bijviel; dat verzoeker voorts, aan de hand van een uitgebreide lijst van notarisbenoemingen, wil aantonen dat de benoemende overheid in de praktijk zelden of nooit is afgeweken van de bewuste gedragslijn, zijnde de opvolging door een familielid of door een preferente medewerker en dat die praktijk ook niet is stopgezet sedert 1 juli 1996, ook als er andere kandidaten zijn dan de familieleden van de vroegere titularis; dat volgens hem, voor zover het waar is dat sinds 1 juli 1996 de benoemingscriteria zijn 1) de wetenschappelijke vaardigheden van de kandidaat, 2) zijn professionele vaardigheden en 3) zijn geschiktheid voor een bepaald kantoor of zijn bekwaamheid om de continuïteit van de dienst te verzekeren, die voorkeur voor bloed- of aanverwanten dan ook enkel kan betekenen dat het derde criterium, inzonderheid de continuïteit, het zwaarst blijft doorwegen;

2.1.4. Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat het middel onduidelijk is; dat het volgens haar initieel moest worden geïnterpreteerd als een schending van het voornoemde protocol en dat het dan feitelijke grondslag mist omdat dit protocol niet meer werd toegepast in de voorliggende zaak; dat verzoeker het in zijn memorie van wederantwoord dan zo voorstelt dat preferentiële benoemingen nog steeds plaatshebben, ook al zou het protocol niet meer van toepassing zijn en dat daardoor dan ofwel een nieuw maar niet-ontvankelijk middel wordt aangevoerd ofwel het initiële middel als onduidelijk moest worden beschouwd; dat zij ook stelt dat verzoeker hoe dan ook geen aanspraak kan maken op enige voorrang als “preferente medewerker”, omdat hij nog geen vijf jaar -slechts een jaar

en acht maanden- werkzaam was op het betrokken kantoor; dat de tussenkomende partij ook cijfergegevens overlegt waaruit zou blijken dat van 1991 tot 1999 slechts een minderheid van kinderen in het ambt van hun ouder werden benoemd;

2.1.5.1. Overwegende dat wat verzoeker in zijn eerste middel essentieel blijkt aan te voeren, ook zoals hij dat middel uiteenzet in zijn verzoekschrift, dat een vaste gedragslijn bestond en nog bestaat om bij de benoeming tot notaris in een bestaand kantoor de voorrang te verlenen aan de kandidaat die een band heeft met het kantoor, dat is een bloed- of aanverwant dan wel een eerste klerk; dat verzoeker zich tot die tweede categorie rekent omdat hij eerste klerk was op het kantoor waar de betrekking te begeven was; dat hij er zich dan ook over beklaagt dat in zijn geval die vaste gedragslijn niet werd gevolgd; dat het middel duidelijk is;

2.1.5.2. Overwegende dat met de verwerende en de tussenkomende partij moet worden aangenomen dat de door verzoeker ingeroepen gedragslijn, in zoverre die gebaseerd is op het voornoemde protocol -vervat in een omzendbrief van de Koninklijke Federatie van Belgische Notarissen 75/11 van 30 juni 1975- geen gelding meer heeft daar ingevolge kritiek, inzonderheid vanwege de Raad van State, de minister van Justitie die gedragslijn heeft opgegeven; dat in de plaats daarvan, ten tijde dat de bestreden benoeming verricht werd, drie criteria in aanmerking werden genomen : de wetenschappelijke vaardigheden, de professionele vaardigheden en de geschiktheid van een kandidaat voor een bepaald kantoor, of zijn bekwaamheid om de continuïteit van de dienst te verzekeren (zie antwoord op de parlementaire vraag nr. 403 van Marceau Mairesse van 19 november 1996, Kamer, Vragen en Antwoorden (GZ 1997-1998)); dat verzoeker zich dan ook op die laatste gedragslijn kan beroepen en de Raad van State moet uitmaken of in dezen de verwerende partij er zonder geldige reden ten nadele van verzoeker is van afgeweken;

2.1.5.3. Overwegende dat hierbij tevens voor ogen moet worden gehouden dat, ten tijde van de bestreden benoeming, de toetsing aan de drie voornoemde criteria niet alleen gedaan wordt door de benoemende overheid, maar dat deze hieromtrent eveneens het advies inwint van een aantal ter zake bevoegde overheden,

de korpsoversten behorende tot de rechterlijke macht en de betrokken Kamer van notarissen; dat de Koning in de regel die adviezen zal volgen tenzij hij bepaalde, in het benoemingsbesluit verwoorde of uit het dossier blijkende redenen heeft om dat niet te doen;

2.1.5.4. Overwegende dat de tussenkomende partij "zeer gunstige" adviezen kreeg zowel van de voorzitter van de rechtbank te Mechelen, de procureur des Konings bij die rechtbank als van de Kamer van notarissen van het arrondissement Mechelen; dat de overeenkomstige adviezen voor verzoeker slechts "gunstig" waren; dat de Koning de door die adviesverlenende lichamen uitgedrukte voorkeur voor de tussenkomende partij heeft gevolgd;

2.1.5.5. Overwegende dat ook indien het waar zou zijn dat in de praktijk een groter belang wordt gehecht aan het derde criterium, de geschiktheid van een kandidaat voor een bepaald kantoor, eventueel vertaald als zijn bekwaamheid om de continuïteit van de dienst te verzekeren, verzoeker ten onrechte stelt dat hij op dat gebied duidelijk hoger scoort dan de tussenkomende partij; dat verzoeker weliswaar eerste klerk was op het kantoor van notaris CUVELIER maar hij die functie pas sedert 1997 -verzoeker vermeldt geen precieze datum- of hoogstens een jaar en tien maanden vervulde op het tijdstip dat de vacature bekend werd gemaakt; dat hij tot 31 december 1996 werkte in een andere gemeente; dat het criterium van continuïteit en geschiktheid voor het betrokken kantoor wat hem betreft dan ook sterk moet worden gerelativeerd; dat de tussenkomende partij daarentegen al sinds 1 september 1996 werkzaam was in de gemeente Duffel, zij het op het kantoor van een andere notaris; dat dit gegeven uitdrukkelijk wordt aangehaald door de evaluatiecommissie van de Kamer van notarissen; dat deze na het testen van de professionele ervaring van de tussenkomende partij op dat gebied -het tweede criterium- haar als "zeer goed" beoordeelt; dat die beoordeling voor verzoeker slechts "behoorlijk" luidt; dat dit alles kan rechtvaardigen dat de adviesverleners de tussenkomende partij als meer geschikt hebben beschouwd om in het vacante ambt benoemd te worden dan verzoeker en de Koning zich daarbij heeft aangesloten; dat het middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, van het gelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel; dat volgens hem de titels en verdiensten van de kandidaten niet op een objectieve wijze met elkaar werden vergeleken; dat hij in een eerste onderdeel van het middel uiteenzet dat op alle gebruikelijke vergelijkingspunten zijn titels en verdiensten kennelijk groter zijn dan die van de tussenkomende partij; dat verzoeker ook hier verwijst naar zijn relatie met het vacante kantoor als het meest doorslaggevend element, wanneer er geen rechtstreekse bloed- of aanverwant is, en herhaalt dat uit verscheidene benoemingsbesluiten blijkt dat die relatie zelfs de enige positieve motivering is bij de benoeming; dat hij erop wijst dat de tussenkomende partij geen enkele band heeft met het kantoor waarin zij benoemd is en dat in het bestreden besluit geen enkele motivering terug te vinden is waarom er wordt afgeweken van de bestaande praktijk; dat vervolgens verzoeker ook meer vertrouwd is met de streek, daar hij sedert elf jaar in het arrondissement Mechelen werkzaam is, tegenover slechts twee en een half jaar voor de tussenkomende partij, die er niet woont, terwijl hij reeds tien jaar in het arrondissement woonachtig is; dat hij beter scoort door zijn diploma van gegradueerde in de fiscale wetenschappen; dat hij tevens blijk geeft van sociale inzet als gemeenteraadslid; dat voorts de twee adviezen van de Kamer van notarissen te Mechelen "gunstig" zijn voor verzoeker en “zeer gunstig" voor de tussenkomende partij; dat de beknopte formele motivering van het bestreden besluit dan ook niet gedragen wordt door de materiële elementen in het dossier; dat verzoeker in een tweede onderdeel betoogt dat de verschillende quoteringen van de Kamer van notarissen te Mechelen niet op objectieve gegevens gebaseerd zijn en strijdig met vroegere adviezen, waaruit verzoeker citeert, en ingaan tegen het advies van notaris CUVELIER die vol lof spreekt over zijn eerste klerk; dat daarentegen de tussenkomende partij met betrekking tot een andere vacature op 14 maart 1997 een ongunstig advies had gekregen van de Kamer van notarissen en een voorbehoud van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg; dat verzoeker in een derde onderdeel nog aanvoert dat de Kamer van notarissen onregelmatig was samengesteld aangezien verzoeker slechts door een evaluatiecommissie van vier leden werd ontvangen voor een gesprek, terwijl de wet

ten minste zeven leden voorschrijft om geldig te beraadslagen en hij betwijfelt of zulks het geval was toen het advies over hem werd verleend;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat in het bestreden besluit drie gegevens worden vermeld waardoor de tussenkomende partij zich onderscheidt van verzoeker, te weten : dat zij haar diploma van licentiaat in de rechten met onderscheiding heeft behaald, dat de evaluatiecommissie van de Kamer van notarissen de professionele ervaring van verzoeker als "behoorlijk" beoordeelt tegenover "zeer goed" voor de tussenkomende partij, ten slotte dat die laatste adviezen heeft gekregen die gunstig tot zeer gunstig zijn tegenover enkel gunstige adviezen voor verzoeker; dat zij stelt dat de benoemende overheid die gegevens in redelijkheid heeft aangewend ten voordele van A.-M. COUSSEMENT en dat deze ook een rechtstreekse band heeft met de regio, daar zij reeds dertig maanden werkzaam is op het kantoor van notaris DE COSTER te Duffel, terwijl verzoeker achtentwintig maanden als eerste klerk bij notaris CUVELIER heeft gewerkt, dat de tussenkomende partij weliswaar niet in het gerechtelijk arrondissement Mechelen woont, doch wel dichter bij Duffel dan verzoeker, en dat de benoemende overheid derhalve, zonder kennelijk onredelijk te zijn, kon oordelen dat A.-M. COUSSEMENT geschikt was om de continuïteit van de dienstverlening te verzekeren; dat zij ook blijk geeft van sociale inzet door haar lidmaatschap van diverse sociale verenigingen; dat de evaluatiecommissie de professionele vaardigheden van verzoeker en van de tussenkomende partij heeft beoordeeld en deze laatste hoger heeft ingeschat dan verzoeker; dat die beoordeling niet ingaat tegen vroegere adviezen; dat de Kamer van notarissen integendeel erop gewezen heeft dat notaris CUVELIER zijn eerste klerk een uiterst geschikt kandidaat vindt; dat vroeger uitgebrachte adviezen niet verhinderen dat de Kamer van notarissen te Mechelen twee jaar later, in een andere benoemingsprocedure, een eigen advies uitbrengt; dat, ten slotte, wat betreft de samenstelling van de Kamer van notarissen, verzoeker die samenstelling verwart met de uitvoering van door de kamer genomen beslissingen, dat in een kamer met zeven leden er minstens vijf aan de stemming moeten deelnemen, dat op 11 september 1998 de zes aanwezige leden eenparig beslist hebben een evaluatiecommissie op te richten samengesteld uit vier leden,

welke commissie de kandidaten heeft ontvangen en eenparig advies heeft gegeven aan de Kamer van notarissen;

2.2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord staande houdt dat hij kennelijk betere titels en verdiensten bezit dan de tussenkomende partij; dat de band met het vacante notariskantoor wat hem betreft onbetwistbaar is, vermits hij daar sinds verscheidene jaren eerste klerk is; dat hij houder is van het diploma van gegradueerde in de fiscale wetenschappen; dat hij in het verleden steeds "zeer gunstige" adviezen heeft gekregen, en nu plots "gunstige"; dat de motivering van het bestreden besluit geen enkele aanduiding bevat in welke mate de tussenkomende partij voldoet aan het derde criterium, de continuïteit van de dienstverlening; dat zijn beoordeling door de Kamer van notarissen te Mechelen als "behoorlijk" en "gunstig" niet strookt met vroegere adviezen van de Kamers van notarissen te Gent en te Mechelen; dat verzoeker ten slotte aanvoert dat hij niet ontvangen werd door de gerechtelijke overheden, terwijl de tussenkomende partij wel ontvangen werd; dat het onderhoud met de evaluatiecommissie slechts vijftien minuten duurde en dat geen enkele test werd afgenomen over de professionele vaardigheden van verzoeker en dat de Kamer van notarissen haar bevoegdheid niet kon delegeren aan een evaluatiecommissie;

2.2.4. Overwegende dat de tussenkomende partij opmerkt dat verzoeker geen direct zichtbaar betere aanspraken kan doen gelden, dat hij bepaalde criteria, zoals sociale inzet en band met het kantoor, zelf toevoegt; dat hij inzake het diploma, relevant voor het bekleden van het ambt, niet beter scoort, dat hij wel twee jaar langer als eerste klerk heeft gewerkt, op meer dan acht jaar, wat voor zulk een periode weinig relevant is, doch niet beter scoort voor de evaluatiecommissie; dat de tussenkomende partij erop wijst dat zij zes jaar op landelijke kantoren heeft gewerkt, drie jaar te Boechout en drie jaar te Duffel, en zich bijgevolg goed kan inpassen in een “dorpskantoor", terwijl verzoeker gewerkt heeft op een stadskantoor te Lier; dat wat de rechtstreekse band met de gemeente Duffel betreft de tussenkomende partij stelt dat deze voor haar reeds langer duurt dan voor verzoeker (1 september 1996 tegenover 1 januari 1997) en dat zij bovendien reeds heel lang

binnen een straal van 10 km van het kantoor te Duffel woont; dat zij ook drie zeer gunstige adviezen heeft gekregen, waarvan er twee uitdrukkelijk zijn gemotiveerd; dat de minister van Justitie alle nuttige gegevens en adviezen heeft ingewonnen en zodoende formeel zorgvuldig is te werk gegaan en dat voorts de uitgebrachte adviezen geen ommezwaai inhouden, terwijl verzoeker slechts vier adviezen meedeelt van de 31 maal dat hij gepostuleerd heeft; dat de tussenkomende partij ten slotte ook verklaart dat voor de vacante plaats van het kantoor CUVELIER zowel verzoeker als zijzelf een brief hebben ontvangen waarin de procureur des Konings hen ontsloeg van een nieuw bezoek en dat verzoeker ook geen bezwaar heeft geformuleerd tegen die werkwijze;

2.2.5. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie nog aanvoert dat om aan de formele motiveringswet te voldoen, het niet volstaat de verdiensten van de benoemde kandidaat te belichten, maar ook moet kunnen blijken op welke wijze de verdiensten van de verscheidene kandidaten tegenover elkaar werden afgewogen;

2.2.6.1. Overwegende dat blijkens de in het bestreden benoemingsbesluit uitgedrukte motivering de benoemende overheid, in zoverre deze in verband kunnen worden gebracht met de drie hiervoor vermelde criteria, drie gegevens in aanmerking genomen heeft : de tussenkomende partij heeft haar diploma's behaald met onderscheiding (wetenschappelijke vaardigheid), beoordeling "zeer goed" van de professionele ervaring (professionele vaardigheid) en rechtstreekse band met de regio waar het kantoor gevestigd is (geschiktheid voor het betrokken kantoor/continuïteit van de dienst); dat wat het eerste en het tweede betreft de benoemde kandidate beter scoort dan verzoeker; dat in verband met het eerste kan worden herhaald wat reeds in het arrest nr. 82.916 is gezegd, namelijk "dat het niet tegen alle redelijkheid ingaat dat de verwerende partij meer belang hecht aan een graad behaald voor een wettelijk vereist diploma -verzoeker behaalde geen graad voor de licentie in de rechten- dan aan het bezit van een bijkomend, niet wettelijk vereist diploma"; dat wat het derde betreft verzoeker weliswaar kan doen gelden dat hij als eerste klerk nauwer bij het vacante kantoor betrokken was doch, zoals bij de bespreking van het eerste middel

is gezegd, dat gegeven moet worden gerelativeerd; dat wat de betere beoordeling betreft van de tussenkomende partij door de Kamer van notarissen, de voorzitter van de rechtbank en de procureur des Konings, het bestreden besluit vaststelt "dat de evaluatiecommissie de professionele ervaring getest heeft en als zeer goed beoordeeld heeft"; dat daartegenover staat dat diezelfde commissie ook de professionele ervaring van verzoeker heeft getest en die slechts als "behoorlijk" heeft beoordeeld;

2.2.6.2. Overwegende dat verzoeker die respectieve beoordelingen betwist door gunstige beoordelingen tegenover minder gunstige te stellen; dat hij daardoor niet aantoont dat de gunstige beoordelingen ipso facto ernstiger zijn dan de minder gunstige; dat het tegendeel even goed waar kan zijn; dat overigens een wijziging in de inhoud van de op verschillende tijdstippen uitgebrachte adviezen niet uitgesloten kan worden, vermits het telkens gaat om andere vacatures, eventueel andere adviesorganen, ook andere kandidaten waarmee vergeleken moet worden, kortom andere feitelijke omstandigheden; dat daarbij komt dat verschillende van de door verzoeker ingeroepen gunstige beoordelingen uitgaan van de Kamer van notarissen te Mechelen en dat deze kamer nu eenmaal de tussenkomende partij niet "gunstig" maar "zeer gunstig" heeft beoordeeld; dat de tussenkomende partij zich niet zonder grond afvraagt hoe de ongunstige beoordeling die ze eerder heeft gekregen en de gunstige beoordelingen die verzoeker eerder wel heeft gekregen, door verzoeker geselecteerd zijn; dat daarentegen kan worden opgemerkt dat verzoeker vroeger het voorwerp van voorbehoud is geweest in verband met zijn kennis van de ventôsewet en de deontologie en dat de evaluatiecommissie thans niettemin zijn professionele ervaring als behoorlijk heeft beoordeeld, wat niet belet heeft dat andere gegevens de doorslag hebben gegeven;

2.2.6.3. Overwegende dat wat betreft het onderhoud met de gerechtelijke overheden verzoeker ter zake geen bezwaar heeft geuit en bovendien had kunnen aandringen om toch een gesprek te hebben; dat een persoonlijk gesprek niet door de wet is voorgeschreven en de wettigheid van het bestreden besluit niet aantast; dat ook de tussenkomende partij niet opnieuw werd gehoord en op dat stuk verzoeker niet ongelijk werd behandeld; dat voor zover verzoeker er zich in zijn laatste

memorie over verwondert dat het advies over de tussenkomende partij kan evalueren van “gunstig” naar “zeer gunstig” zonder dat de betrokkene intussen werd gehoord, het de betrokken gerechtelijke overheid niet verboden is zich te voegen bij het advies van de Kamer van notarissen, die dat wel had gedaan;

2.2.6.4. Overwegende dat niets de Kamer van notarissen verbiedt in haar schoot een evaluatiecommissie op te richten die de kandidaten hoort en die onder meer op grond daarvan aan de kamer zelf verslag uitbrengt; dat dit in casu is gebeurd; dat zowel voor verzoeker als voor de tussenkomende partij op dezelfde wijze te werk is gegaan; dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker betoogt, de Kamer van notarissen in dezen niet optreedt als een administratief rechtscollege, wel als een adviesorgaan; dat de kamer, samengesteld zoals de wet voorschrijft, een advies heeft verleend dat door haar voorzitter is ondertekend en derhalve authentiek is;

2.2.6.5. Overwegende dat in het arrest dat uitspraak heeft gedaan over de vordering tot schorsing reeds werd vastgesteld “dat de Raad in de uiteenzetting van het middel tevergeefs op zoek is gegaan naar kritiek ter ondersteuning van de beweerde schending van de formele motiveringsplicht als zodanig, dat wil zeggen naar kritiek op de verwoording van de motieven van het bestreden besluit in dat besluit zelve; dat trouwens de kritiek die hij in de uiteenzetting van zijn middel uitbrengt op de motieven van het bestreden besluit, er geen twijfel over laat bestaan dat de verwoording van die motieven in dat besluit niet zo gebrekkig was dat verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde zich terdege tegen die motieven te verweren”; dat die vaststelling hierbij wordt overgedaan; dat ter zake overigens duidelijk blijkt uit een vergelijking van de in het bestreden besluit verwoorde motivering en die van het advies van de Kamer van notarissen met de aanspraken van verzoeker en de beoordeling van diens aanspraken door die kamer, dat die gegevens als doorslaggevend werden beschouwd om de tussenkomende partij te benoemen;

2.2.7. Overwegende dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op 247,90 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf januari 2000 en vier, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**